

lære i finanskrisetider: grunnen

ors, som må få friske penger for å unngå konkurs.

ALLE FOTO: REUTERS/AFP/SCANPIX

udelt begeistret over å skulle sprøyte inn kapital i bedrifter uten noen garanti for at de overlever. Noe som har blitt gjort ved flere tilfeller de siste 25 årene – men uten at bilindustrien har grepet sjansen til å bli konkurransedyktige i utlandet.

Ujevn konkurranse

– Denne gangen blir politikerne nødt til å stille svært strenge krav til industrien. Den må forplikte seg til å lage mer bensinøkonomiske biler og en ny generasjon hybridbiler. Selskapene er godt i gang, og det er ingen grunn til at vi i USA ikke kan bli ledende på dette området, mener professor Barry Bluestone.

Et annet krav må være at overenskomstene i industrien blir reforhandlet.

– Fagbevegelsen må få større innflytelse over avgjørelse som tas på arbeidsplassen, mener Bluestone.

Men det største hinderet er de raskt voksende utgiftene til sykeforsikring og pensjon. Her har den amerikanske bilindustriens konkurrenter stor fordel av å drive i land der staten ivaretar slike sosiale forpliktelser.

© Information
Oversatt av Cato Fossum

«Fagbevegelsen må få større innflytelse»

BARRY BLUESTONE, BOSTON UNIVERSITY

HARDE TIDER: Arbeidere hos en av fabrikkene til General Motors.

Obamavelgernes regnbuekoalisjon

Optimisme

Jan Grue

TANKEN SOM TELLER

Mens amerikanerne teller ned til 20. januar 2009 og venter på at maktovertagelsen skal gjøre konkrete tiltak av abstrakte substantiver som Håp og Forandring, fordeler pressedekningen av overgangen seg på to kategorier. I den konkrete finner vi analyser av Barack Obamas oppnevnte og potensielle rådgivere og samarbeidspartnere; i den mer abstrakte utforskes de ideologiske strømningene.

Spørsmålet lyder i begge tilfeller som følger: Hva kan vi vente oss av langsiktige endringer i det politiske landskapet?

Demokratene og Republikanerne fungerer vel så mye som løse koalisjoner og midlertidige konstellasjoner som sentralstyrte partier. Det er allmenn enighet om at kristenconservative grupper hadde avgjørende innflytelse på høyresiden fra 1980 og

Hva kan vi vente oss av langsiktige endringer i det politiske landskapet?»

fremover, og at borgerrettighetsforkjemperne spilte en lignende rolle på venstresiden i tiårene før.

Dette forklarer noe av interessen for å finne ut hvilke krefter som avgjorde valget i år; det kan dreie seg om forklaringsnøkkelen til de neste tre-fire valgene i samme slengen.

Så langt har ønsket om Håp og Forandring bare latt seg spore til et to- eller tresifret antall demografiske segmenter – alt fra høyt utdannede andregenerasjons innvandrere til unge kvinner i utkantstrøk. I blant kan det nesten virke som om Obama appellerte til alt og alle unntatt hvite menn over 55 med bæretillatelse for hagle og en ledende stilling i Det republikanske parti.

Dette passer imidlertid nyhetsmediene godt – det er få ting som gjør amerikanerne så fornøyde med seg selv som å kunne vise til

LOVENDE: Høstens presidentvalg i USA brakte med seg en voldsom optimisme.

FOTO: REUTERS/SCANPIX

landets kulturelle *diversity*. Og det passer enda bedre med kulturen i Berkeley og omegn, det aktivistfylte Bay Area.

Jeg fikk en kraftig påminnelse om det i forrige uke under evenementet «Ever Widening Circle», en årlig begivenhet som samler de mange interesseorganisasjonene for funksjonshemmede i området.

Hovedattraksjonen var gospelgruppen The Blind Boys of Alabama, som er kjent for å ha bidratt til filmer som «Oh Brother, Where Art Thou?» og tv-serier som The Wire, men som er først og fremst er et liveband. (Noe de understreket på scenen i Oakland ved å opptre i rødglinsende paljettdresser.)

Det mest slående var imidlertid at showet i sin helhet ble tolket til tegn-språk, og at tolkingen fulgte konsekvent rytme og melodi. Blinde sangere og døve publikummere; det kunne ha vært poenget i en dårlig vits. I stedet viste gospel og American Sign Language seg å gå svært godt sammen, og stemningen var upåklagelig.

Dette siste hadde naturligvis også en hel del å gjøre med utfallet av presidentvalget.

I talen på valgnatten nevnte Obama «black, white, Latino, Asian, Native American, gay, straight, disabled and not disabled» som eksempler på befolkingssegmentene som, mer enn noensinne, inngår i den politiske prosessen. USA har på sitt verste gått langt for å holde opptil flere av disse gruppene unna valglokalene.

Den voldsomme optimismen som har kommet til syne i høst, og som fra et visst perspektiv kan virke ganske naiv, har å gjøre med en bredere og mer representativ demokratisk deltakelse. Det lover ikke så verst for tiden etter 20. januar.

Jan Grue,
stipendiat i språkvitenskap